KORRESPONDENT
HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY
I
ROLNICZY

Korrespondent Handlowy, Przemysłowy i Rolniczy, wychodzi dwa razy na tydzień przy Gazecie Warszawskiéj.

Dnia 15 Maja Nro 37. Roku 1844.

PROGRAM WYŚCIGÓW KONNYCH i WYSTAWY ZWIERZĄT GOSPODARSKICH w KRÓLESTWIE POLSKIEM.

w roku 1844.

Wyścigi Konne i Wystawa Zwierząt Gospodarskich w roku 1844, odbędą się w dniach 1 (13), 3 (15) i 4 (16) Czerwca w godzinach które afisze dzienne ogłoszą.

Wystawę poprzedzi Wyścigi Konne.

Miejsce dla wystawy, przeznacza się na placu przy ulicy Nalewki, na przeciw Ogrodu zwanego Krasinskich, a dla wyścigów na placu Mokotowskim

A. WYSTAWA ZWIERZĄT GOSPODARSKICH

dnia 1 (13) Czerwca i następnych.

1. Ogiery i klacze rodne, mające wieku od lat 4 do 8.
2. Buhaje i krowy dojne mające od 1 1|2 do lat 5, krowy zaś dopiero po pierwszem ocieleniu
3. Tryki i owce od lat 2 do 5
4. Bydło karmne, jako to woły, skopy, wieprze i maciory.

Zwierzęta użytkowe tylko wychowane przez właścicieli ich podających; zaś bydło rogate, opasowe, lub inne zwierzęta karmne, wyłącznie przez obywateli i innych gospodarzy wiejskich, w ich własnych gospodarstwach utuczone, przyjmowane będą.

Nagrody za zwierzęta celujące są następujące:

a) *Za konie.*

Za najpiękniejszego ogiera krwi czystéj . . . Rs. 100
Za najpiękniejszego ogiera rodu poprawnego . „ 60
Za ogiera rodu poprawnego, najwięcéj do poprzedzającego zbliżonego . . . . „ 30
Za klacz krwi czystéj . . . . „ 60
Za klacz poprawną ze żrebięciem . . „ 45
Za inną klacz stadną tejże rassy . . „ 15

UWAGA. Przez krew czystą rozumie się bezpośrednie pochodzenie z rassy arabskiéj, lub czystéj rassy angielskiéj (vollblut.)

b) *Za bydło rogate.*

Za najcelniejszego buhaja stadnego do lat 3 . Rs. 45
Za buhaja drugiego do lat 5 . . . . „ 30
Za krowę dojną najlepszą . . . . „ 20
Za krowę z cielęciem najwięcej zbliżoną do pierwszéj „ 15

c) *Za Owce.*

Za tryka najcieńszą i najbardziej nabitą i wyrównaną wełnę mającego . . . . Rs 30
Za tryka drugiego, najbliższe zalety posiadającego „ 20
Za tryka trzeciego, po nim między innemi celującego „ 15
Za maciorkę najlepszą z powyższemi zaletami . „ 15
Za maciorkę drugą, po niéj odznaczającą się . „ 10

d) *Za inne zwierzęta.*

Za świnię lub inne celujące zwierzęta, do podziału wedle uznania sędziów . . . „ 30

e) *Za zwierzęta karmne.*

Za najcięższego wołu karmnego . . . „ 15
Za najcięższego wieprza . . . . „ 10
Za skopa karmnego . . . . „ 5

Waga najmniejsza dla zwierząt tuczonych oznacza się:
dla wołu funtów 1,000
„ wieprza „ 500
„ skopa „ 130

Celujące na wystawie zwierzęta, stosownie do art. 140 ustawy mają być po ukończeniu wyścigów przeprowadzone publicznie na placu wyścigowym, gdzie ich właściciele, doręczone mieć będą przyznane nagrody.

Chcący podać zwierzę gospodarskie do popisu na wystawie, powinien się zgłosić na piśmie do Dyrekcji Wyścigów, w czasie od dnia 8 (20) Maja do dnia 29 Maja (10 Czerwca) r. b. z opisaniem jego pochodzenia, wieku, wzrostu, maści, odmian i domieszczeniem objaśnienia, do jakiego w szczególności celu, lub gospodar kiego użytku, chów przedstawiającego się mającego zwierzęcia był skierowany. Prócz tego przedstawiający zwierzę do popisu, winien złożyć świadectwo krajowego onegoż pochodzenia, udzielone przez Władzę miejscową, poświadczone przez dwóch sąsiednich obywateli, o ile można stowarzyszonych, i przez właściwego Naczelnika Powiatu stwierdzone, wykazujące imie i nazwisko przedstawiającego, jego stan i miejsce zamieszkania, opisanie szczegółowe zwierzęcia, jego imie, jeżeli ma nadane, tudzież okoliczności pochodzenie usprawiedliwiające. Dla udowodnienia zaś ulepszonego rodu koni, pochodzących od ogierów Stada Rządowego w Janowie, kwit sznurowy z kontrolli stanowienia, jest dostatecznym.

B. WYŚCIGI KONNE.

dnia 3 (15) Czerwca o godzinie 5 z południa.

Konie Rassowe

Isza *Nagroda Towarzystwa r. s.* 450. Konie zrodzone w Królestwie Polskiem, nie starsze nad lat ośm—wałachy wyłączone.—Bieg bez przeszkód werst 1 1|2—zwycięztwo podwójne.—Obciążenie ogierów:

3 letnie funtów 120

4 „ „ 140
5 „ „ 155
6 „ i starsze 165

Klacze o pięć funtów mniéj. Waga większa dozwolona.

2ga *Nagroda Towarzystwa r. s.* 300. Konie krwi czystéj wszystkich krajów, bez różnicy wieku. — Bieg bez przeszkód werst 1 1/2—zwycięztwo podwójne—stawka czerwonych złotych 10, w połowie dla drugiego konia, jeżeli ten jednocześnie z dojściem do mety konia wygrywającego nagrodę, słup odstępowy przebiegnie.—Wałachy wyłączone.

Obciążenie ogierów:

3 letnie funtów 110
4 „ „ 128
5 „ „ 150
6 „ i starsze 160

Klacze o pięć funtów mniéj.

3. *Wyścigi kłusem z podpisów.* Konie wszystkich krajów, z wyłączeniem krwi czystéj.—Panowie sami jadą—stawka 10 czerwonych złotych pod przepadkiem w razie cofnienia konia. Bieg bez przeszkód werst 2, i bez wagi, z ostrzeżeniem, że obok dojścia do mety jest głównym warunkiem, aby koń nie wpadał w galop; temu więc tylko wygrana przyznaną będzie kto najmniéj razy w ciągu biegu, ten warunek przekroczy.

Konie włościańskie.

4. *Nagroda Towarzystwa r. s.* 75. Bieg bez przeszkód, werst 1 1/2 w szrankach wyścigowych bez wa i —W razie stawienia do popisu więcéj jak 6 koni, pierwszy koń odbierze r. s. 50, a drugi r. s. 25; wałachy wyłączone. —Jezdcy powinni mieć dobrą i chędogą właściwą odzież, konie osiodłane lub nie, podług upodobania. (Dokończenie nastąpi.)

USTAWA o ZABEZPIECZENIU RUCHOMOŚCI OD POŻARÓW.

(Ciąg dalszy.)

6. Początek ubezpieczenia.

Art. 68. Ubezpieczenie staje się obowiązującem tak dla ubezpieczonego, jako i dla Dyrekcji:

a) ubezpieczeń ciągłych, nazajutrz w południe, po dacie kwitu sznurowego, bądź z Dyrekcji, bądź od miejscowego Naczelnika Powiatu, wedle art. 41 uzyskanego, na złożone podanie, deklaracyę przystąpienia obejmujące, z zastrzeżeniem jednak, że zgłaszający się winien się poddać warunkom, oznaczyć się mogącym przez Dyrekcję, w sposób art. 54 i następnemi wskazanym, gdyby pogorzel po nadejściu podania a przed ostatecznem przyjęciem onego nastąpiła;

b) ubezpieczeń czasowych, nazajutrz w południe, po dacie kwitu w Kassie Głównéj Ubezpieczeń uzyskanego na opłatę składki, lub nazajutrz po odebraniu w Kassie Głównéj Ubezpieczeń składki, pocztą przesłanéj.

Art. 69. Po przyjęciu ubezpieczenia, tak przez Dyrekcją, jak i przez zgłaszającego się, a mianowicie po zwróceniu przez niego wykazu podpisanego, tenże otrzymuje świadectwo ubezpieczenia wraz z poświadczonym przez Dyrekcję wykazem wartości przedmiotów i opisem budowli, tudzież potrzebną ilością ksiąg oparafowanych i znaków ubezpieczenia.

Wszakże książki do prowadzenia rachunków, mianowicie przy żądaniu ubezpieczenia ciągłego, tudzież znaki, natychmiast po otrzymaniu podania z deklaracją Dyrekcja udzielać może.

Oddział III.

O ubezpieczeniu ruchomości w Towarzystwach ogniowych zagranicznych.

Art. 70. Dyrekcja Ubezpieczeń mocną jest udzielać zgłaszającym się, pozwolenie ubezpieczenia ruchomości w Towarzystwach ogniowych zagranicznych, jeżeli wysokość wartości przedmiotów ruchomych, do ubezpieczenia podanych, przechodzi zakres zasady jéj działania w téj mierze, lub w razie innych ważnych, przez Dyrekcję ku temu uznanych przyczyn.

Art. 71. Ubezpieczony w Towarzystwach ogniowych zagranicznych, bez zezwolenia Dyrekcji Ubezpieczeń, zapłacić jest obowiązany, na korzyść funduszów ubezpieczenia ruchomości, pięć razy ilość uiszczonéj składki Towarzystwom ogniowym zagranicznym.

Połowa téj kary, w drodze exekucji administracyjnéj ściągnąć się mającéj, uiszczona być powinna donosicielowi.

Prócz tego, jeżeli właściciel ubezpiecza też same ruchomości w Dyrekcji Ubezpieczeń, nie otrzymuje żadnego wynagrodzenia w przypadku pożaru.

Art. 72. Ubezpieczony w Towarzystwach ogniowych zagranicznych za pozwoleniem Dyrekcji, winien wniéj okazywać uzyskane świadectwa ubezpieczenia (Police), za każdem onego odnowieniem, dla uzyskania stosownego poświadczenia. Niedopełniający tego w przeciągu połowy czasu, na jaki ubezpieczenie zagraniczne służy, ulega karze wyrównywającéj 1/5 części téj, jaka artykułem poprzedzającym jest przepisana.

Tytuł V.

O zasadach do oznaczenia wysokości opłat i o ich poborze.

Oddział Iszy.

O zasadach do układania taryfy składek.

Art. 73. Taryfa składek corocznie ustanawiana, w sposobie i zakresie, przepisanych art. 15, 16, 17, wskazywać powinna opłaty roczne, wyrażone w stosunku do tysiąca wartości ubezpieczonéj, z rozróżnieniem na główne względy niebezpieczeństwa, pożaru, jakim ruchomości, wedle przepisów art. 21 i następnych ulegają.

Art. 74. Dla zasłonięcia się od straty i niebezpieczeństwa wynikającego z okoliczności w art. 25 wzmiankowanych, każda pozycja taryffy obejmować powinna wyraz najniższéj i najwyższéj w téj pozycji opłaty.

Art. 75. Podwyższanie lub zniżanie taryffy, w sposobie wskazanym art. 16 i 17, wyrażanem być ma w procencie pierwiastkowych oznaczeń.

Oddział IIgi.

O oznaczeniu należnéj od ubezpieczonych składki.

Art. 76. Składka, przypadająca do zapłaty od ubezpieczenia ruchomości, zależy:

1) od ustanowienia jéj stopy stosownie;
a) do niebezpieczeństwa, na jakie ruchomość jest wystawiona;
b) do wysokości poręczenia straty;
2) od wyrachowania ilości składki, na co wpływa:
a) wysokość summy ubezpieczenia;
b) czas onego trwania.

1) Stopa Składki.

A. Niebezpieczeństwo.

Art. 77. Po ustanowieniu działu, klassy i przypadku niebezpieczeństwa, do jakich podane ruchomości należą, Dyrekcja stosuje odpowiednią pozycję taryfy, a z uwagi na okoliczności, w art. 25 wzmiankowane, oznacza składkę w granicach między najniższym a najwyższym wyrazem tejże pozycji.

Art. 78. Jeżeli zabudowania przyległe temu, w którem znajdują się przedmioty, ubezpieczone, są od niego niebezpieczniejsze, lub przedmioty blisko znajdujące się, są niebezpieczniejsze od przedmiotu zabezpieczonego, składka powinna być wzięta w wyrazie siedmiu opłat, na te dwojakie niebezpieczeństwa taryfą przepisanych.

Art. 79. Jeżeli, stosownie do art. 27 ustępu 2, właściciel deklaruje ubezpieczenie łączne, to jest, że pragnie przedmioty

swoje w kilku budowlach mieć ubezpieczone, składka zastosowaną być powinna do budowli najniebezpieczniejszéj.

B. Wysokość poręczenia straty.

Art. 80. Składka, podług trzech poprzedzających artykułów oznaczona, powinna być wzięta za zasadę do obliczenia należności od ubezpieczonego, tylko w stosunku takim, w jakim następuje poręczenie straty przez Dyrekcję, i wtedy stanowi stopę składki, taryfie odpowiednią.

2 Ilość składki.

A. Wysokość summy ubezpieczenia.

Art. 81. Składka liczoną być powinna od całéj summy do ubezpieczenia przyjętéj, biorąc za zasadę stopę, wedle art. 77, 78, 79, 80 ustanowioną.

B. Czas trwania.

Art. 82. Ze względu na czas trwania ubezpieczenia składka jest dwojaka:

a) ciągła, od ubezpieczeń ciągłych;

b) jednorazowa, od ubezpieczeń czasowych.

a. Składka ciągła.

Art. 83. Składka ciągła oznacza się o 10 procent niższa od téj, jaka, podług ustanowionéj stopy, taryfie odpowiedniéj, wypada, i rozdziela się na dwie równe półroczne raty do opłacania z góry, każdego 1 (13) Czerwca i 1 (13) Grudnia, licząc ratę pierwszą od przystąpienia do najpierwszego półrocznego terminu.

Art. 84. Jeżeli ubezpieczenie ciągłe następuje z rozdzieleniem wysokości ubezpieczenia na pewne oznaczone w ciągu roku termina, podług art. 41 i 46, składka ciągła oznaczona być powinna w stosunku, taryffą wskazanym, lecz tylko na czas ubezpieczenia i od summ, na ten czas poręczonych.

Art. 85. Jeżeli, w skutku zmiany taryffy, składka ciągła ulega podwyższeniu lub zniżeniu. Dyrekcja zawiadamia o tem ubezpieczonych, w ciągu pierwszych czterech miesięcy roku.

b. Składka jednorazowa.

Art. 86. Składka od wszelkich ubezpieczeń czasowych, oznacza się do opłaty na raz jeden, za cały czas ubezpieczenia.

Art. 87. Do oznaczenia składki jednorazowéj, jaka przez ubezpieczonego opłacaną być winna, służą następujące zasady:

1) kto ubezpiecza ruchomości na rok jeden, opłaca składkę wedle stopy, taryfie odpowiedniéj;

2) kto ubezpiecza ruchomości na czas krótszy od roku jednego, opłaca wyższą składkę od téj, jaka w stosunku stopy, taryffie odpowiedniéj, przypada, a mianowicie:

na 11	miesięcy	11|12	rocznej	składki	z podwyżką	5%
— 10	—	10|12	—	—	—	10
— 9	—	9|12	—	—	—	15
— 8	—	8|12	—	—	—	20
— 7	—	7|12	—	—	—	25
— 6	—	6|12	—	—	—	30
— 5	—	5|12	—	—	—	40
— 4	—	4|12	—	—	—	50
— 3	—	3|12	—	—	—	60
— 2	—	2|12	—	—	—	75
— 1	—	1|12	—	—	—	100

Oddział III.

O opłatach dodatkowych.

Art. 89. Opłaty dodatkowe, są to należności uiszczać się winne:

a) za świadectwo ubezpieczenia;

b) za znaki ubezpieczenia, o których w art. 108 mowa;

c) za księgi rejestrów w art. 98 wzmiankowane.

Art. 90. Za świadectwo ubezpieczenia, opłacić należy:

a) przy ubezpieczeniach ciągłych:

1) po 1|2 od tysiąca summy ubezpieczenia, niedochodzącéj 3,000 rsr.;

2) po 1|4 od tysiąca, od przewyżki ubezpieczenia, nad 4,000 rsr. do 12.000 rsr.;

3) po 1|8 od tysiąca, od następnéj przewyżki ubezpieczenia nad 12,000 rsr.;

b) Przy ubezpieczeniach czasowych, kop. 50.

Art. 91. Przy wznawianiu ubezpieczenia czasowego lub przy przejściu ubezpieczenia na inną osobę, w sposobie ar. 115 przepisanym, należność za nowe świadectwo powina być opłacona.

Art. 92. Za każdy znak ubezpieczenia opłata należna wynosi kop. 30.

Wrazie przedłużenia lub odnowienia ubezpieczenia nowe znaki o tyle powinny być zakupione, o ile dawnych właściciel nieposiada. Jeżeli zaś w ciągu ubezpieczenia, takowe ma się rozciągnąć do budowli, poprzednio, do niego należących, lub jeżeli otrzymane znaki uległy zniszczeniu, właściciel w nowe znaki zaopatrzyć się powinien. (Dalszy ciąg nastąpi.)

Terpentyna wenecka jako najlepszy środek na wszelkie oparzelizny, jakoteż i na świeże rany zewnętrzne.

Następujący tu plaster trafem złożony, udał się pomyślnie, i z pomiędzy wszelkich dotąd znanych środków na oparzeliznę, odznaczył się zupełnem uśmierzeniem bolu z oparzenia i prędką skutecznością w zagojeniu rany. Ma przytém i tę zaletę, iż jest tani, przeto też łatwiejszy do użycia, zwłaszcza dla klassy ludu niezamożnéj, która właśnie na smutne wypadki oparzelizny częściej jest wystawiona. Oto jest przepis:

Miejsce oparzone włożyć jak najprędzéj w zimną wodę lub obwinąć go cienkiemi w wodzie maczanemi chustami i powtarzać tak często, aby zimno było ciągle utrzymywane. Woda wyciągnie ogień, zmniejszy ból i przysposobi ranę do przyjęcia plastru. Ponabiegane pęcherze należy poprzecinać.

Plaster przygotowuje się tak: Ubić maść z terpentyny weneckiéj, z dodaniem w mniejszéj połowie żółtek od jaja, jeżliby terpentyna była za gęsta, to rozpuścić ją wprzódy trochą oleju lnianego. Tak przygotowaną maść rozciągnąć na miękki papier dość grubo, przyłożyć na oparzone miejsce i okryć drugim w wodzie umoczonym papierem, aby to dokładnie do ciała przylgło, i aby maść rozcieplona od oparzonego miejsca nie mogła wyciekać. — W gwałtownéj potrzebie odmienia się plaster trzy razy na dzień; w powolnem zaś gojeniu wystarczy na cały dzień.

Maść wysycha bardzo i dla tego nie daje się łatwo od rany odejmować, dla tego za każdem odmienieniem plastru, a mianowicie w początkach trzeba koniecznie ranę w ciepłéj wodzie odmoczyć i odjąwszy plaster bez przykrości, na nowo chorego opatrzyć. — Kąpanie części cierpiących w ciepłéi wodzie jest nieodzownie potrzebne, przynajmniéj co dwa dni.

Aby terpentyna zbyt prędko nie goiła i rany niezasuszała, trzeba ją osłabić, to jest: wziąść żółtego wosku tyle ile jest terpentyny, rozpuścić go olejem lnianym, dodać także nieco świeżego niesolonego masła, a gdy to razem wymieszane przechłodnie, można jeszcze dodać w proporcji żółtka od jaja. Dla powiększenia ilości można w tę maść wbić także gęstéj śmietany.

W przypadku ciężkiego lub całkowitego oparzenia ciała, najlepszem naczyniem do kąpieli jest koryto, w którem należy pod chorego poduszki w wodzie podłożyć.

Doświadczenie przekonało o bardzo pomyślnych skutkach tego plastru. Ma on tę pożądaną własność, że zaraz w począ-

tku ból uśmierza, i w nader prędkim czasie ranę goi. Choćby człowiek jak najmocniej się oparzył, lub gdyby z przyczyny nadwerężenia słabizn miał koniecznie umrzeć, to jeźli go ten plaster nie zdoła już uratować, przynajmniej łagodnie i bez cierpień pomoże mu życia dokonać.

Na rany nie z oparzenia pochodzące, miesza się terpentynę tylko z samém żółtkiem, i osłabia się ją także woskiem, oliwą rozpuszczonym.

Terpentyna wenecka (balsamum Terebinthinae venetae) jest to żywica przezroczysta gęstawa—funt jéj kosztuje w aptekach 24 kr. m k.

Przytoczenie następujących wyleczeń szczęśliwie w naszym kraju odbytych, poświadczy najlepiej o skuteczności zaleconego tu środka.

Parobek w browarze oparzony został ukropem z rozerwanego kotła, i to w ten sposób, iż uciekając padł w znak i ukrop zalał go od brody aż do stóp; a że to było w porze zimowéj, w której parobek ma na sobie więcéj odzienia, przeto ukrop mógł mu w większéj massie więcéj dokuczać.—Przy niestosownym ratunku chory męczył się przez 10 dni, i stan jego pogorszał się codziennie. Po tym dopiero czasie doradził ktoś wyżéj opisanego środka, za pomocą którego, przy kąpielach i okładaniu, wygoił się zupełnie i bez bólu w 14 dniach.

Dziecko oparzywszy sobie nogi w ukropie, męczyło się okropnie, terpentyna w krótkim czasie go wygoiła.

Chłopczyk czteroletni igrając koło polepy, obalił garnek z wrzącą kaszą, i poparzył sobie całe nogi. Nim mu zdołano dać ratunek, ciało było już głęboko przetrawione. Męczył się przez dni kilka, i dopiero za użyciem plastru terpentynowego (według powyższego przepisu) wygojonym został w dni 12 bez żadnéj przykrości.

Już te trzy szczęśliwe próby dają poniekąd dostateczną rękojmię wartosci tego środka. (z Gaz. Lw.)

JAKIE SĄ WIDOKI DLA HANDLU WEŁNĄ w r. 1844

Podawszy już artykuł pod tym napisem Gazety Lwowskiéj Nr. 34, mamy sobie za obowiązek obeznać czytelników ze zdaniem na najświeższych konjunkturach handlowych opartém:

W skutek żywszego w Anglji odbytu towarów wełnianych pokup wełny na stałym lądzie był od początku tego roku tak znaczny, iż po głównych placach handlowych krajów niemieckich, zapasy tego artykułu bardzo poszczuplały. Fabryki i przędzalnie angielskie dostały na przydłuższy czas polecenia z Ameryki i z Chin, i to jest najwięcej przyczyną ruchu w handlu wełną. Według wszelkiego podobieństwa, ruch ten będzie trwał aż do nowéj strzyży, i tym sposobem ostatki zapasów powychodzą. Na jarmarkach, wełna z nowéj strzyży pójdzie o 8—12 pCt wyżéj niż była na przeszłorocznych. Jeźli, jak się na to zanosi, znaczne potrzeby Anglji nie tak łatwo będą zaspokojone, to wełna będzie ciągle stopniowo drożała, i możemy doczekać się takiego roku jakim był rok 1832, z końcem którego ceny wełny podpędzone zostały o 25—30 pCt, a następujący rok 1833 należał także do świetnych. Ale jak na nieszczęście w roku 1834 jeszcze wyżej ceny podpędzono i to do takiego stopnia, że 50 najszanowniejszych domów handlowych przy tém podupadło.

Nie możemy tu pominąć rady dla naszych producentów: Oto, aby w żądaniu cen za swoją wełnę na jarmark przywiezioną umieli być umiarkowanymi, i tylko w bardzo naglącym razie z sprzedażą się ociągali. Przy nienajlepszem usposobieniu kupców, konkurencja ich jest zawsze jeszcze znaczniejszą w czasie samego jarmarku, a niżeli po jarmarku. Producent nie powinien być nigdy spekulantem, i czekać ażali za dwa lub trzy miesiące czego lepszego się nie doczeka. A gdyby nawet mógł późniéj wziąść za swoją wełnę jakich kilka złotych reńskich na centnarze więcéj, to niewiele mu to więcej przyniesie, a może i wcale nic, gdy tylko rozważy stratę procentu, czasu i inne wydatki, gdy pomyśli w jakie ręce dostać się może i gdy porachuje stratę na wadze wełny od upałów letnich, którato strata uczynić może na dwa miesiące 2 do 3 procentu.

Gdy główniejsze jarmarki na wełnę w Niemczech wcześniéj się od lwowskiego odbywają, podania szczegółowe Gazety Lwowskiéj o obrocie wełny na tych jarmarkach i o jéj cenach, mogą każdemu z myślących producentow naszego kraju służyć poniekąd za skazówkę. (z Gaz. Lw.)

Na ostatnich targach Warszawskich i Pragskich płacono za korzec żyta rubli sre. 1 ko. 50 (złp. 10 gr. —); pszenicy r. sr. 3 k. 50 (złp. 23 gro. 10); grochu polnego r. sr. — kop. — (zł. — gr. —) cukrowego rs.— k. — (zł. — gr. —); fasoli rs. 3 k. 15 (zł. 21 gr.— gryki rs. 1 k. 53 (złp. 10 gr. 6); jęczmienia r. sr. 1 kop. 40 (zło. 9 gr. 10) owsa r. sr. — ko. 99 (złp. 6 gro. 8); mąki pszennéj przedniéj r. sr. 5 kop. 28 (złp. 35 gro. 6); ordynarnéj 6 ćwierci rs. 5 k. 30 złp. 35 gro. 10); żytniéj pytlowéj rsr. 2 kop. 28 (zł. 15 gro. 8), gryczanéj r. sr. 2 kop. 10 (zło. 14 gro.—); kaszy gryczanéj zwyczajnéj rs. 3 ko. 10 (zł. 20 gr. 20) drobnéj rs. 6 k. 37 (złp. 42 gr. 11); jęczmiennéj perłowéj r. sr. 5 ko. 32 (zło. 35 gr. 14) jęczmiennéj ordynaryjnéj r. sr. 1 kop. 23 (złp. 8 gr. 6)— Siana centnar 100 funt. k. 62 (złp. 4 gro. 4—) słomy cent. 100 funt kop. 23 (złp. 1 gro. 12); sążeń drew sosnowych r. sr. 7 k. 44 (złp 49 gr. 18;— wół dobry od rs. 36 do 52; średni od rs. 27 do 35; lichy od rs 17 do 27; ciele rs. 2 k. 70; baran rs — k. — wieprz dobry od rs. 12 do 15; średni od r. 9 do 11; lichy od rs. 7 do 8; masła funt ko. 13 (gr. 26) słoniny funt ko. 9 (gr. 18); kartofli korzec ko. 42 (zł. 2 gr. 24). Okowity garniec 10 próby k. 65 (zł. 4 gr. 10); Szumówki 6 próby kop. 39 (zł. 2 gr. 18).

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

Dnia 14 Maja 1844.		Żądają R.s.	k.	Dają R.s.	k.
1. WEXLE.					
Berlin 100 taliarów	2 M.	—	—	92	10
Gdańsk 100 talarów	2 M.	91	80	91	50
Hamburg 300 m. k.	2 M.	139	50	139	5
Londyn fun. sterlin.	3 M.	6	3.	6	27
Lipsk 100 talarów	2 M.	—	—	—	—
Moskwa 100 rub sreb.	1 M.	—	—	99	—
Petersburg ditto.	1 M.	99	—	—	—
Paryż 300 franków	2 M.	74	40	—	—
Wiedeń 150 zł. reńskich	2 M.	97	35	97	5
Wrocław 100 talarów	2 M.	92	25	9	80
2. MONETY.					
Rossyjskie Imperjały.		—	—	—	—
Holend dukaty nowe		—	—	—	—
ditto stare ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Rossyjskie assygnaty		—	—	—	—
Ausjryjackie bilety bankowe za 150 złr.		—	—	—	—
3. PAPIERY.					
Listy zastawne białe, daw. bez kup. (*)		—	—	—	—
ditto ditto nowe		14	76	14	75
Obligi skarbowe na zł 1000		—	—	—	—
Obligacje udziałowe na zł 300		—	—	—	—

Wartość kuponu kop. 23 2/3.